

За нещастие, ние и досега не сме направили опити, съ които точно да опредѣлимъ силата на зрението у птицитѣ и четириногитѣ животни. И до днесъ човѣкъ не е изучилъ онѣзи природни способности у животнитѣ, които самъ той не притежава, или които у насъ сж слабо развити. Така, на примѣръ, животнитѣ предчувствуватъ и предугаждатъ, кога ще настѣпи буря. Тогава тѣ ставатъ по-неспокойни, по-нервни и по-оживени и търсятъ подслонъ, за да се укриятъ отъ нея. По това държане на животнитѣ хората сждятъ за скорошни промѣни въ времето.

Въ мѣста, гдето често ставатъ земетръси, населението познава тѣхното приближаване по неспокойното държане и по особеното виене на кучетата. И не се излъгва. Хората, сж забелязали обаче, че не само кучетата, но и рогатиятъ добитѣкъ предусѣща земетръса. Тѣй, предъ земетръсъ кравитѣ мучатъ особено тревожно, като че ли търсятъ помощта и закрилата на своя стопанинъ.

Твърде често хората приписватъ на кучетата свои фантазии, които после се предаватъ отъ поколѣние на поколѣние и се затвърдяватъ въ съзнанието на човѣка.

Нека разгледаме познатото вѣрване, че кучето вие на смъртъ, т. е. че то вие, защото предусѣща смъртта на нѣкого. Кучето, като не може да говори и да разбира нашия езикъ, неволно се учи да разбира и най-малкитѣ наши движения. Тѣзи движения замѣстятъ у кучето нашия езикъ, и по тѣхъ то почва да узнава всѣко наше желание: човѣкътъ става, взема шапката си, и кучето вече тича напредъ. То си мисли, че ще бжде изведено на разходка.

Всѣка наша дума ние съпровождаме съ движения и други изрази, които сами не забелязваме, които за насъ като че ли не съществуватъ. Кучетата обаче обръщатъ внимание на всѣко наше движение: отъ тѣхъ не се укрива нито едно отъ онѣзи движения, които съ-